UOHSX00B5JNU

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0098/2018/VZ-12219/2018/542/VHu Brno: 24. dubna 2018

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, v řízení o přestupku zahájeném dne 12. 3. 2018 z moci úřední, jehož účastníkem je:

- obviněný – Královéhradecký kraj, IČO 70889546, se sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové,

ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti se správním řízením vedeným Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže pod sp. zn. S0020/2018/VZ ve věci veřejné zakázky „Výstavba konsolidovaných laboratoří a Transfúzního oddělení v Oblastní nemocnici Trutnov a.s. – zajištění výkonu TDS a BOZP“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo odesláno k uveřejnění dne 22. 9. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 25. 9. 2017 pod ev. č. Z2017-026373 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 27. 9. 2017 pod ev. č. 2017/S 185-379254,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – Královéhradecký kraj, IČO 70889546, se sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové – **se dopustil přestupku** podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, tím, že nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 citovaného zákona, když Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v rámci správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeného na návrh ze dne 17. 1. 2018 a vedeného pod sp. zn. S0020/2018/VZ **nezaslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení**

na veřejnou zakázku „Výstavba konsolidovaných laboratoří a Transfúzního oddělení v Oblastní nemocnici Trutnov a.s. – zajištění výkonu TDS a BOZP“ zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo odesláno k uveřejnění dne 22. 9. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 25. 9. 2017 pod ev. č. Z2017-026373 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 27. 9. 2017 pod ev. č. 2017/S 185-379254, **ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení stejnopisu návrhu navrhovatele** – INGENIRING KRKONOŠE a.s., IČO 27472493, se sídlem Horská 634, Střední Předměstí, 541 01 Trutnov – na zahájení výše citovaného správního řízení, který byl obviněnému doručen dne 17. 1. 2018, **tedy nejpozději dne 29. 1. 2018** (neboť den 27. 1. 2018 připadl na sobotu), **ale učinil tak až dne 1. 2. 2018**, kdy byla na adresu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže doručena příloha č. 1 zadávací dokumentace – návrh příkazní smlouvy, a to v reakci na výzvu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže učiněnou usnesením č. j. ÚOHS-S0020/2018/VZ-03039/2018/542/VHu ze dne 31. 1. 2018.

II.

Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí **se** obviněnému – Královéhradecký kraj, IČO 70889546, se sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové – podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **ukládá**

pokuta ve výši 15 000 Kč (patnáct tisíc korun českých).

Pokuta je splatná **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

III.

Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v návaznosti na § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, **se** obviněnému – Královéhradecký kraj, IČO 70889546, se sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové – **ukládá**

uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč (jeden tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Obviněný – Královéhradecký kraj, IČO 70889546, se sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové (dále jen „obviněný“ nebo též „zadavatel“) – jakožto veřejný zadavatel ve smyslu § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), odeslal dne 22. 9. 2017 k uveřejnění oznámení o zahájení otevřeného řízení na veřejnou zakázku „Výstavba konsolidovaných laboratoří a Transfúzního oddělení v Oblastní nemocnici Trutnov a.s. – zajištění výkonu TDS a BOZP“, které bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 25. 9. 2017 pod ev. č. Z2017-026373 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 27. 9. 2017 pod ev. č. 2017/S 185-379254 (dále jen „veřejná zakázka“).

2. Dle bodu II.2.4) oznámení o zahájení zadávacího řízení uveřejněného ve Věstníku veřejných zakázek je předmětem veřejné zakázky *„zajištění výkonu činnosti technického dozoru stavebníka (TDS) a koordinátora bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (BOZP) a poskytnutí souvisejících služeb v rámci realizace stavební akce s názvem Výstavba konsolidovaných laboratoří a Transfúzního oddělení v Oblastní nemocnici Trutnov a.s.“*.

3. V bodu II.1.3) oznámení o zahájení zadávacího řízení uveřejněného ve Věstníku veřejných zakázek zadavatel určil, že se jedná o veřejnou zakázku na služby. Z bodu II.1.5.) téhož oznámení vyplývá, že předpokládaná hodnota veřejné zakázky činí 4 000 000,- Kč bez DPH. V daném případě se jedná o veřejnou zakázku zadávanou v nadlimitním režimu, což dokazuje i režim veřejné zakázky uvedený na profilu zadavatele.

II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

4. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), který je podle § 248 odst. 1 zákona příslušný k dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, jakož i k projednání přestupků podle tohoto zákona, včetně ukládání pokuty za jejich spáchání, obdržel dne 17. 1. 2018 návrh navrhovatele – INGENIRING KRKONOŠE a.s., IČO 27472493, se sídlem Horská 634, Střední Předměstí, 541 01 Trutnov (dále jen „navrhovatel“) – na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání předmětné veřejné zakázky. Dnem obdržení předmětného návrhu bylo v souladu s ustanovením § 249 zákona ve spojení s ustanovením § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele vedené pod sp. zn. S0020/2018/VZ (dále jen „správní řízení“ či „původní správní řízení“).

5. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům přípisem č. j. ÚOHS-S0020/2018/VZ-01713/2018/542/VHu ze dne 19. 1. 2018, který byl obviněnému doručen téhož dne. V oznámení o zahájení správního řízení Úřad upozornil obviněného, že je dle § 252 odst. 1 zákona povinen doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení a společně s tímto vyjádřením zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Úřad rovněž upozornil obviněného, že vyjádření zadavatele k obdrženému návrhu a další podání, zadávací dokumentaci vyjma netextové části zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh, je zadavatel podle § 252 odst. 3 zákona povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem, a že části dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh neuvedené v § 252 odst. 3 zákona a netextovou část zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh je zadavatel podle ustanovení § 252 odst. 4 zákona povinen odeslat Úřadu v listinné podobě, prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.

6. Dle doručenky stejnopisu návrhu, kterou Úřad obdržel dne 24. 1. 2018 prostřednictvím datové schránky, byl stejnopis návrhu navrhovatele doručen zadavateli dne 17. 1. 2018. Tímto dnem tedy došlo k aktivaci povinnosti obviněného doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu a zaslat dokumentaci o zadávacím řízení.

7. Dne 24. 1. 2018 obdržel Úřad prostřednictvím datové schránky vyjádření zadavatele k obdrženému návrhu spolu s částí dokumentace o zadávacím řízení. Dne 26. 1. 2018 obdržel Úřad část dokumentace o zadávacím řízení v listinné podobě. Úřad po přezkoumání obdržené dokumentace zjistil, že v rámci doručené dokumentace o zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku, konkrétně v rámci zadávací dokumentace, neobdržel přílohu č. 1 zadávací dokumentace – návrh příkazní smlouvy.

8. Usnesením č. j. ÚOHS-S0020/2018/VZ-03039/2018/542/VHu ze dne 31. 1. 2018 uložil Úřad zadavateli dodatečnou lhůtu k provedení úkonu – doručení zbývající části dokumentace o zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Dodatečná lhůta k provedení úkonu byla stanovena v délce 5 dnů ode dne doručení předmětného usnesení zadavateli, ke kterému došlo dne 31. 1. 2018, tedy nejpozději do dne 5. 2. 2018. Dne 1. 2. 2018 obdržel Úřad prostřednictvím datové schránky přílohu č. 1 zadávací dokumentace – návrh příkazní smlouvy.

III. PRŮBĚH ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

9. Vzhledem k tomu, že Úřad považoval zjištění skutkových okolností za dostatečná, vydal dne 12. 3. 2018 příkaz č. j. ÚOHS-S0098/2018/VZ-07628/2018/542/VHu z téhož dne (dále jen „příkaz“), kterým rozhodl o tom, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona (výrok I. příkazu), a současně byla obviněnému za spáchání přestupku uložena pokuta ve výši 15 000 Kč (výrok II. příkazu).

10. Účastníkem řízení o přestupku je podle § 256 zákona obviněný.

11. Řízení o přestupku bylo zahájeno dne 12. 3. 2018, kdy Úřad podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), v návaznosti na § 150 odst. 3 správního řádu doručil obviněnému výše uvedený příkaz.

12. Dne 16. 3. 2018 obdržel Úřad odpor obviněného ze dne 15. 3. 2018 proti předmětnému příkazu (dále jen „odpor“).

Odpor ze dne 15. 3. 2018

13. Obviněný v odporu uvádí, že dle jeho názoru Úřad při rozhodování o přestupku nezohlednil všechny okolnosti jednání či opomenutí zadavatele, které bylo dle § 268 odst. 1 písm. e) zákona klasifikováno jako přestupek.

14. Obviněný souhlasí se skutkovými tvrzeními uvedenými v bodech 1, 2, 3, a 5 odůvodnění předmětného příkazu, avšak k jeho dalším bodům obviněný doplňuje následující, dle jeho názoru podstatné, skutečnosti.

15. Obviněný předně uvedl, že zadávací dokumentaci k veřejné zakázce, vyjma její netextové části, doručil Úřadu prostřednictvím datové schránky již 5 dní před uplynutím zákonné lhůty, která v daném případě končila dne 29. 1. 2018 (neboť den 27. 1. 2018 připadl na sobotu). Části dokumentace o zadávacím řízení neuvedené v § 252 odst. 3 zákona a netextovou část zadávací dokumentace následně doručil obviněný Úřadu v listinné podobě dne 26. 1. 2018, tedy 3 dny před uplynutím předmětné lhůty.

16. Obviněný v odporu též uvedl, že při kompletaci dokumentace a při její přípravě pro odeslání s Úřadem aktivně, telefonicky, komunikoval za účelem ověření správné podoby – formy zasílaných dokumentů.

17. Obviněný podotkl, že při odesílání dokumentů prostřednictvím 3 datových zpráv na jednu z nich obdržel celkem 5 automatických odpovědí, které označovaly jednotlivé dokumenty, které tvořily přílohy zprávy, jako dokumenty přijaté bez elektronického podpisu. Předmětná datová zpráva tak byla i s přílohami č. 21 až 41 zaslána Úřadu opakovaně, a to dne 24. 1. 2018.

18. Zda doručení proběhlo v pořádku, ověřoval obviněný telefonicky dne 25. 1. 2018 a následně též poslední den lhůty, tedy dne 29. 1. 2018.

19. Na základě výše uvedeného je obviněný přesvědčen, že dokumentaci Úřadu předložil již před uplynutím předmětné lhůty a to dokonce s předstihem, a navíc, ve snaze předejít pochybení dle § 268 zákona, s Úřadem aktivně komunikoval.

20. Obviněný je též přesvědčen, že vzhledem k ustanovením správního řádu, je každý správní orgán povinen dle možností vycházet účastníkům vstříc a dbát, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a odpovídalo okolnostem daného případu.

21. Obviněný dále přiznává, že na základě administrativního pochybení nebyla do zasílané dokumentace zahrnuta příloha č. 1 zadávací dokumentace v podobě uveřejněné na profilu zadavatele. K tomu však zároveň dodává, že předmětná smlouva byla obsahově zahrnuta v podobě přílohy č. 28 – návrh smlouvy, která byla Úřadu zaslána ve znění, v němž byla předložena jedním z účastníků zadávacího řízení, a rovněž v listinné podobě v nabídkách obou účastníků zadávacího řízení. Dle obviněného tak Úřad měl k dispozici informaci o obsahu předmětné smlouvy, což je podstatné vzhledem ke skutečnému vlivu šetřeného opomenutí obviněného na správní řízení.

22. Obviněný je přesvědčen, že vynaložil veškeré úsilí, aby přestupku zabránil, a to jak svým přístupem, kdy zaslal dokumentaci s časovým předstihem, tak i aktivní komunikací s Úřadem před uplynutím lhůty pro doručení dokumentace.

23. Obviněný upozornil též na skutečnost, že v zaslané dokumentaci o zadávacím řízení chyběla jedna příloha a zopakoval, že její obsah byl přístupný z jiných částí předmětné dokumentace.

24. Vzhledem k tomu, že obviněný komunikoval s Úřadem i poslední den zákonné lhůty pro zaslání dokumentace o zadávacím řízení Úřadu, předpokládal, nejen vzhledem k základním zásadám činnosti správních orgánů ustanovených v § 2 až § 8 správního řádu, že by byl Úřadem upozorněn na případnou nesprávnost v zaslané dokumentaci. Dle obviněného tak nezaslání části dokumentace o zadávacím řízení muselo být Úřadem zjištěno v krátkém časovém úseku.

25. Dle obviněného je jím projevená součinnost zřejmá též ze skutečnosti, že na usnesení k doposlání dokumentace, jež mu bylo ze strany Úřadu doručeno dne 31. 1. 2018, a jímž byla stanovena zadavateli dodatečná 5 denní lhůta k doručení zbývající části dokumentace o zadávacím řízení, reagoval a chybějící dokument zaslal již následující den 1. 2. 2018.

26. Obviněný v případě, že Úřad neshledá důvody pro uplatnění § 21 odst. 1 zákona o přestupcích, navrhuje, aby Úřad na základě výše uvedeného součinnost zadavatele

posoudil jako výrazně polehčující okolnost, za níž byl přestupek spáchán, a výši pokuty uložil při samé spodní hranici sazby, jež by odrážela skutečný dopad opomenutí obviněného.

27. Obviněný v předmětném odporu rovněž uvedl, že Úřad v jiných řízeních při uložení pokuty na základě přestupku spáchaného dle § 268 odst. 1 písm. e) zákona, uložil sankci výrazně nižší, než v šetřené věci. K tomu se odkázal na konkrétní rozhodnutí vydaná Úřadem, přičemž u nich zdůraznil i okolnosti spáchání přestupků.

28. Obviněný na základě výše uvedeného též podotkl, že Úřad by měl v podobných případech postupovat obdobně, a ačkoli byla výše pokuty uložena při spodní hranici zákonné sazby, v porovnání s jinými případy se jednalo o pokutu spíše v horní polovině obvykle ukládaných trestů.

29. Dle názoru obviněného by Úřad měl též přihlédnout ke skutečnosti, že v rámci původního správního řízení měl zadavatel plný procesní úspěch ve věci, tedy že postupem, který by byl v rozporu se zákonem, nezavinil zahájení původního správního řízení.

30. Obviněný je dále přesvědčen, že Úřad při určení výměry správního trestu měl zohlednit všechna relevantní kritéria, tedy že se měl zabývat všemi kritérii uvedenými ve výčtu § 37 zákona o přestupcích, kde tento názor dle něj podporuje mj. i judikatura soudů, na níž se v odporu odkazuje.

31. Vzhledem ke skutečnosti, že ze strany obviněného došlo téměř k okamžitému doplnění dokumentace, a jelikož zákon stanoví počátek běhu lhůty pro vydání rozhodnutí ve věci až k okamžiku doručení dokumentace, nedošlo dle zadavatele ke ztížení přezkumu předmětného zadávacího řízení, neboť nedošlo ke změně doby pro přezkum úkonů zadavatele, ale k pouhému posunutí lhůty pro vydání rozhodnutí, tedy mohlo dojít k prodloužení správního řízení o 2 dny. Dle obviněného byl navíc dopad předmětného opomenutí velmi limitován, jelikož rozhodnutí v původním správním řízení bylo Úřadem vydáno již dne 5. 3. 2018, tedy uvedený přestupek by bylo možné posoudit jako přestupek bagatelního charakteru, jelikož neměl v daném případě významný dopad do řádného průběhu správního řízení u Úřadu v zákonných lhůtách.

32. Obviněný v odporu dále uvedl, že z důvodu kladení důrazu na co nejrychlejší projednání věci ve veřejné správě, poskytl Úřadu předmětné podklady včas a stejně tak i veškerou součinnost potřebnou k tomu, aby bylo možné případné pochybení při zaslání podkladů zjistit již v rámci základní desetidenní lhůty, a tím předejít spáchání přestupku. Dle názoru obviněného by postup Úřadu v případě, kdy je dokumentace ze strany zadavatele doručena Úřadu s předstihem, a její kompletnost je zjišťována až po uplynutí dané lhůty, byl v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů § 2 až § 8 správního řádu.

33. Úřad by měl dle obviněného vzhledem k tomu, že pokuta má plnit funkci preventivní a represivní, při jejím ukládání přihlížet též k tomu, zda deliktní jednání obviněného vycházelo z důvodu úmyslného obstrukčního jednání či se jednalo o administrativní pochybení, které ačkoli splní formální znaky přestupku, nemá nad rámec vlastního obsahu přestupku, kdy se škodlivost předpokládá, ve skutečnosti téměř žádný negativní dopad. Obviněný závěrem dodává, že je-li za přestupek označeno jednání, které naplní formální znaky přestupku bez dalšího, k odstranění tvrdosti zákona slouží určení rozsahu zákonné sazby sankce s dolní

hranicí 0 Kč, aby bylo umožněno reflektovat individuální okolnosti případu do té míry, že by za přestupek byla uložena pokuta na samé dolní hranici.

Další průběh řízení o přestupku

34. Usnesením č. j. ÚOHS-S0098/2018/VZ-08300/2018/542/VHu ze dne 19. 3. 2018 Úřad obviněnému sdělil, že se, vzhledem ke skutečnosti, že obviněný podal dne 16. 3. 2018 proti příkazu odpor, podle § 150 odst. 3 správního řádu podáním odporu příkaz ruší a správní řízení ve věci pokračuje. Současně Úřad obviněnému stanovil v citovaném usnesení lhůtu, ve které byl podle § 36 odst. 1 správního řádu oprávněn navrhovat důkazy a činit jiné návrhy a podle § 36 odst. 2 správního řádu oprávněn vyjádřit v řízení své stanovisko. Stanovisko obviněného ze dne 28. 3. 2018 bylo Úřadu doručeno téhož dne.

Vyjádření zadavatele ze dne 28. 3. 2018

35. Obviněný v úvodu předmětného vyjádření zrekapituloval průběh řízení a sdělil Úřadu, že vyjma skutečností již uvedených v podaném odporu, nemá dalších či nových skutečností, pročež zrekapituloval své argumenty uvedené v odporu.

Další průběh řízení o přestupku

36. Usnesením č. j. ÚOHS-S0098/2018/VZ-10469/2018/542/VHu ze dne 10. 4. 2018 stanovil Úřad obviněnému dle § 261 odst. 3 zákona lhůtu 7 dnů ode dne doručení tohoto usnesení, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Dne 17. 4. 2018 Úřad obdržel vyjádření obviněného ze dne 16. 4. 2018, ve kterém zadavatel uvedl, že se plně odkazuje na svá dřívější vyjádření ve věci.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

37. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona šetřený případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména průběhu správního řízení vedeného pod sp. zn. S0020/2018/VZ, dokumentace související s předmětnou veřejnou zakázkou, odporu a vyjádření předložených zadavatelem a na základě vlastního zjištění rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

K právnímu postavení zadavatele

38. Jak vyplývá již z výše uvedeného (viz bod 1. odůvodnění tohoto rozhodnutí), ověřil Úřad v šetřeném případě právní postavení zadavatele podle § 4 zákona.

39. Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona je veřejným zadavatelem územní samosprávný celek nebo jeho příspěvková organizace.

40. Dle čl. 99 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, se Česká republika člení na obce, které jsou základními územními samosprávnými celky, a kraje, které jsou vyššími územními samosprávnými celky.

41. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že zadavatel, Královéhradecký kraj, je veřejným zadavatelem ve smyslu § 4 odst. 1 písm. d) zákona, pročež se na něj při zadávání předmětné veřejné zakázky zákon vztahuje.

Relevantní ustanovení zákona

42. Podle § 28 odst. 1 písm. b) zákona se zadávací dokumentací rozumí veškeré písemné dokumenty obsahující zadávací podmínky, sdělované nebo zpřístupňované účastníkům zadávacího řízení při zahájení zadávacího řízení, včetně formulářů podle § 212 zákona a výzev uvedených v příloze č. 6 k zákonu.

43. Podle § 216 odst. 1 zákona je zadavatel povinen uchovávat dokumentaci o zadávacím řízení, kterou tvoří všechny dokumenty v listinné nebo elektronické podobě a výstupy z ústní komunikace, jejichž pořízení v průběhu zadávacího řízení, popřípadě po jeho ukončení, vyžaduje tento zákon, včetně úplného znění originálů nabídek všech dodavatelů, a to po dobu 10 let ode dne ukončení zadávacího řízení nebo od změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku, nestanoví-li jiný právní předpis lhůtu delší.

44. Podle § 252 odst. 1 zákona je zadavatel povinen doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení. Společně s tímto vyjádřením zašle Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh.

45. Podle § 252 odst. 2 zákona počíná lhůta pro vydání rozhodnutí Úřadu běžet od okamžiku doručení vyjádření zadavatele a dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh, popřípadě kopie smlouvy na veřejnou zakázku. Lhůta pro vydání rozhodnutí však nezačne běžet dříve, než dojde k doplnění obecných náležitostí návrhu, označení zadavatele v návrhu a uvedení v návrhu, čeho se navrhovatel domáhá.

46. Podle § 252 odst. 3 zákona vyjádření zadavatele k obdrženému návrhu a další podání, zadávací dokumentaci vyjma netextové části zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh, je zadavatel povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Návrh a další podání je navrhovatel povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Další účastníci řízení jsou povinni odeslat Úřadu svá podání výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.

47. Podle § 252 odst. 4 zákona je zadavatel povinen odeslat Úřadu části dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh neuvedené v § 252 odst. 3 zákona a netextovou část zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh v listinné podobě, prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.

48. Podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností podle § 252 odst. 1, 3 nebo 4, § 254 odst. 5 nebo 6 nebo § 258 odst. 1 zákona.

49. Podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona lze za přestupek podle § 268 odst. 1 zákona, nepoužije-li se postup podle § 268 odst. 3 zákona, uložit pokutu do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona.

K výroku I. rozhodnutí

50. Úřad nejprve v obecné rovině uvádí, že jako správnímu orgánu, který je podle § 248 zákona příslušný k dozoru mj. nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, mu nezaslání dokumentace o zadávacím řízení ve lhůtě stanovené zákonem, podstatně ztěžuje či zcela znemožňuje

provedení zákonem uloženého dozoru. Skutečnost, zda byl postup zadavatele v zadávacím řízení v souladu se zákonem, lze přitom ze strany Úřadu ověřit výhradně na základě dokumentace o zadávacím řízení. Poskytnutí dokumentace o zadávacím řízení zadavatelem je proto nezbytným předpokladem pro řádný průběh správního řízení, jeho provedení Úřadem v zákonných lhůtách a rovněž pro rozhodnutí ve věci. Ve veřejné správě obecně je přitom kladen akcent na co možná nejrychlejší projednání a vydání rozhodnutí ve věci, což je zřejmé nejen z ustanovení § 71 správního řádu, ale též z konstrukce zákona a v něm stanovených lhůt. Povinnost zadavatele zaslat dokumentaci o zadávacím řízení Úřadu v zákonné lhůtě je proto stanovena zákonem, přičemž její nesplnění obviněným je kvalifikováno jako přestupek (§ 268 odst. 1 písm. e) zákona).

51. Ustanovení § 252 odst. 1 zákona vymezuje, že zadavatel je povinen Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení zaslat společně s vyjádřením k obdrženému návrhu, přičemž k doručení vyjádření k návrhu zákon zadavateli stanoví lhůtu 10 dnů ode dne, kdy mu byl návrh na zahájení správního řízení doručen. Z uvedeného vyplývá, že zadavatel je povinen dokumentaci o zadávacím řízení Úřadu zaslat ve lhůtě 10 dnů od obdržení návrhu na zahájení správního řízení.

52. Splnění povinnosti zaslat Úřadu ve stanovené lhůtě kompletní dokumentaci o zadávacím řízení je nezbytným předpokladem pro řádný průběh správního řízení, a to i ve vztahu k dodržení lhůt dle § 71 správního řádu. Z téhož důvodu je nesplnění této povinnosti obviněným kvalifikováno jako přestupek [§ 268 odst. 1 písm. e) zákona]. V případě nesplnění této povinnosti v základní 10 denní lhůtě, Úřad v souladu s § 39 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 263 odst. 4 zákona sice stanovuje zadavateli k provedení předmětného úkonu dodatečnou lhůtu 5 dnů, avšak tímto není dotčena skutečnost, že zadavatel se dopustí přestupku již nezasláním dokumentace o zadávacím řízení v zákonné lhůtě, popř. též v příslušné formě. Důležitost kladená na zaslání dokumentace o zadávacím řízení Úřadu v zákonné, nejpozději však v dodatečné 5 denní, lhůtě, za účelem přezkumu úkonů zadavatele a následného rozhodnutí ve věci, tedy pro řádný průběh správního řízení v zákonných lhůtách, je nejvíce zřejmá z ustanovení § 263 odst. 4 zákona, dle kterého je Úřad ve své podstatě povinen uložit nápravné opatření spočívající ve zrušení zadávacího řízení či přezkoumávaného úkonu vymezeného v oznámení o zahájení řízení. Úřad tak není oprávněn prominout zmeškání základní 10 denní lhůty, resp. dodatečné 5 denní lhůty pro doručení dokumentace o zadávacím řízení.

53. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům přípisem č. j. ÚOHS-S0020/2018/VZ-01713/2018/542/VHu ze dne 19. 1. 2018, který byl obviněnému doručen téhož dne, a ve kterém Úřad mj. poučil obviněného o jeho zákonné povinnosti doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení a společně s tímto vyjádřením zaslat dokumentaci o zadávacím řízení, a to způsobem dle § 252 odst. 3 a § 252 odst. 4 zákona. Z doručenky datové zprávy Úřad zjistil, že zadavatel obdržel stejnopis návrhu navrhovatele na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele v předmětné veřejné zakázce dne 17. 1. 2018. Zákonná desetidenní lhůta k zaslání dokumentace o zadávacím řízení Úřadu tak uplynula dne 29. 1. 2018, neboť den 27. 1. 2018 připadl na sobotu, tzn., že obviněný měl povinnost zaslat Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení nejpozději dne 29. 1. 2018.

54. Dne 24. 1. 2018 obdržel Úřad od zadavatele prostřednictvím datové schránky celkem 8 podání zadavatele o celkovém počtu 66 dokumentů, která kromě vyjádření zadavatele k návrhu ze dne 22. 1. 2018 obsahovala dokumenty tvořící dokumentaci o zadávacím řízení, především však zadávací dokumentaci, a to např. zadávací podmínky včetně příloh č. 3 až 8 zadávací dokumentace. Z výše uvedených 8 podání jich bylo 7 doručeno Úřadu v dopoledních hodinách, osmé podání, jehož obsahem bylo opětovné zaslání dokumentů označených pod pořadovým číslem 21 – 41 (celkem tedy 21 dokumentů) Úřad obdržel téhož dne v odpoledních hodinách. Obsahem ani jednoho z těchto podání však nebyla příloha č. 1 zadávací dokumentace – návrh příkazní smlouvy. Dne 26. 1. 2018 Úřad obdržel též část dokumentace o zadávacím řízení v listinné podobě a to v rozsahu 2 krabic, jejichž obsahem byly 2 nabídky účastníků řízení, písemná zpráva o posouzení a hodnocení a dokumenty tvořící projektovou dokumentaci s názvem „Konsolidované laboratoře a transfúzní oddělení Oblastní nemocnice Trutnov a.s.“ a „Oblastní nemocnice Trutnov – snížení energetické náročnosti budovy ředitelství a laboratoří OLMI“. Do dne 29. 1. 2018, tedy do konce desetidenní lhůty od obdržení stejnopisu návrhu na zahájení správního řízení ze strany navrhovatele, Úřad již žádnou část dokumentace o zadávacím řízení ze strany zadavatele neobdržel. Z výše uvedeného vyplývá, že obviněný v zákonné lhůtě kompletní dokumentaci o zadávacím řízení tak, jak stanovuje zákon, Úřadu nezaslal, neboť v zákonné lhůtě nezaslal přílohu č. 1 zadávací dokumentace – návrh příkazní smlouvy.

55. Úřad na základě výše zjištěných skutečností usnesením č. j. ÚOHS-S0020/2018/VZ-03039/2018/542/VHu ze dne 31. 1. 2018, které bylo doručeno obviněnému téhož dne, stanovil obviněnému dodatečnou lhůtu k doručení zbývající části dokumentace o zadávacím řízení, neboť do té doby v souladu s ustanovením § 252 odst. 1 zákona kompletní dokumentaci o zadávacím řízení od obviněného neobdržel.

56. Dne 1. 2. 2018 doručil zadavatel prostřednictvím datové schránky v podobě originálu přílohu č. 1 zadávací dokumentace – návrh příkazní smlouvy společně s přípisem „Doposlání dokumentace k návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele“ ze dne 1. 2. 2018, ve kterém zadavatel Úřad informoval o zaslání chybějící části dokumentace o zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku. Zadavatel tak zaslal, resp. doručil Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení až dne 1. 2. 2018.

57. Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že obviněný v rámci původního správního řízení svou povinnost plynoucí z ustanovení § 252 odst. 1 zákona nesplnil, neboť nezaslal Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení do 10 dnů ode dne obdržení návrhu navrhovatele, tedy do dne 29. 1. 2018 (neboť den 27. 1. 2018 připadl na sobotu). Zadavatel se tak vzhledem ke znění ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) zákona dopustil přestupku, ke kterému došlo následujícího dne po marném uplynutí zákonné lhůty k zaslání kompletní dokumentace o zadávacím řízení Úřadu, tzn. dne 30. 1. 2018.

58. K argumentaci zadavatele uvedené v odporu ze dne 15. 3. 2018 a zopakované ve vyjádření zadavatele ze dne 28. 3. 2018 uvádí Úřad následující.

59. Skutečnost, že obviněný část dokumentace o zadávacím řízení doručil Úřadu prostřednictvím datové schránky již 5 dní před uplynutím zákonné lhůty a dokumenty v listinné podobě již 3 dny před uplynutím zákonné lhůty pro zaslání dokumentace o zadávacím řízení Úřadu, nic nemění na tom, že obviněný ve lhůtě dle § 252 odst. 1 zákona nezaslal Úřadu kompletní

dokumentaci o zadávacím řízení, neboť nezaslal ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení stejnopisu návrhu navrhovatele přílohu č. 1 zadávací dokumentace – návrh příkazní smlouvy.

60. Telefonická komunikace byla mezi obviněným a Úřadem vedena výhradně pro poskytnutí informací zadavateli, jakým způsobem a v jaké formě je dle zákona povinen zaslat Úřadu dokumenty tvořící dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku a zda byla podání učiněná prostřednictvím datové schránky Úřadu skutečně doručena. Úřad obviněnému ani v jednom případě nepotvrzoval skutečnost, zda mu byla zaslána kompletní dokumentace o zadávacím řízení, naopak obviněnému sdělil, že pro posouzení, zda splnil zákonnou povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 zákona, se musí se zaslanými dokumenty řádně seznámit.

61. Úřad si je vědom ustanovení § 2 až § 8 správního řádu, která upravují základní zásady činnosti správních orgánů, a jakožto správní orgán se jimi též řídí. Úřad proto i v šetřené věci dbal na dodržení těchto zásad. V rámci šetřené věci Úřad uvádí, že z jeho strany byla ve vztahu k povinnosti zadavatele zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení v zákonné lhůtě a formě zcela splněna poučovací povinnost Úřadu, a to již v oznámení o zahájení správního řízení ze dne 19. 1. 2018, kde obviněného poučil mj. o formě a lhůtě pro zaslání dokumentů tvořících dokumentaci o zadávacím řízení. Tuto svou povinnost Úřad opětovně splnil též v rámci telefonické komunikace vedené mezi obviněným a Úřadem za účelem opětovného poskytnutí informací zadavateli, jakým způsobem a v jaké formě je povinen zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Úřad, vystupující jako správní orgán, tak povinnost poučit účastníka řízení – zadavatele o jeho povinnostech vyplývajících z příslušných ustanovení zákona týkajících se zaslání dokumentace o zadávacím řízení Úřadu, splnil.

62. Co se týče zásady ochrany veřejného zájmu vyjádřené v § 2 odst. 4 správního řádu, Úřad již např. v rámci rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0809,0812/2015/VZ-00608/2016/533/HKu/HČí ze dne 6. 1. 2016 uvedl, že *„[p]ojem ‚veřejný zájem‘ je typickým neurčitým právním pojmem, který musí být v případě potřeby ve správním řízení definován, a to s ohledem na konkrétní okolnosti projednávaného případu, neboť jeho obsah a rozsah se může měnit. Musí se jednat o takový zájem, který lze označit za obecný či veřejně prospěšný, případně za zájem společnosti jako celku. Takový zájem přitom nemůže být v rozporu s platnými právními předpisy. Obecně platí, že správní orgány by neměly veřejný zájem samy aktivně konstruovat a definovat, veřejný zájem musí vyplývat vždy přímo z právní úpravy. V této souvislosti Úřad uvádí, že právní předpisy ve většině případů veřejný zájem přímo nedefinují, a ten je tak třeba dovodit ze smyslu a účelu příslušné právní úpravy. V konkrétním správním řízení může nastat i situace, kdy několik veřejných zájmů stojí proti sobě a objektivně není možné, aby přijaté řešení bylo v souladu se všemi veřejnými zájmy, které s rozhodovanou věcí souvisejí. Je pak na správním orgánu, aby pokud možno rozhodl tak, aby žádný z dotčených veřejných zájmů nebyl na úkor ostatních popřen“*. Úřad především zdůrazňuje, že za veřejný zájem pak nelze označit osobní zájem jedné osoby, ale zájem širší veřejnosti či státu.

63. Úřad v rámci posouzení šetřeného případu postupoval mj. tak, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu. Nejen při vydání příkazu, ale následně též v rámci řízení o přestupku, dbal i na dodržení ustáleného a předvídatelného řešení právně a skutkově shodných či podobných případů, tedy aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly (blíže viz další body odůvodnění tohoto

rozhodnutí), zároveň však v šetřené věci individuálně posoudil specifické okolnosti daného případu (blíže viz např. body 92. a 97. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

64. V neposlední řadě Úřad odmítá, že by se neřídil zásadou rychlosti řízení, kdy je třeba postupovat tak, aby ve správním řízení, které směřuje k vydání rozhodnutí, a také v dalších postupech při výkonu veřejné správy, nevznikaly zbytečné průtahy. Skutečnost, že zákon neukládá Úřadu lhůtu, ve které je povinen se se zaslanou dokumentací o zadávacím řízení seznámit, konkrétně konstatovat její nekompletnost, nic nemění na tom, že Úřad dbá, v souladu s ustanovením § 71 odst. 1 správního řádu, aby rozhodnutí ve věci vydal bez zbytečného odkladu. Dle § 252 odst. 2 zákona počíná Úřadu lhůta pro vydání rozhodnutí běžet od okamžiku doručení vyjádření zadavatele a dokumentace o zadávacím řízení, Úřad však nemá zájem na tom, aby docházelo ke zbytečným průtahům v řízení u Úřadu, a proto přistoupil k seznámení se s dokumenty tvořícími dokumentaci o zadávacím řízení a zaslanými obviněným v co nejkratším možném termínu.

65. Úřad rovněž v souladu se zásadou rychlosti řízení, neprodleně po zjištění, že mu ze strany zadavatele nebyla zaslána kompletní dokumentace o zadávacím řízení, obviněnému zaslal usnesení č. j. ÚOHS-S0020/2018/VZ-03039/2018/542/VHu ze dne 31. 1. 2018, kterým jej vyzval k doručení zbývající části dokumentace o zadávacím řízení.

66. Úřad výše uvedené uzavírá s tím, že zákonodárce určil povinnost zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení v zákonné lhůtě a formě zadavateli, přičemž Úřad je přesvědčen, že v šetřené věci postupoval v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů ustanovenými v § 2 až § 8 správního řádu, tedy že postupoval nejen v souladu se zákonem, ale i správním řádem, přičemž obviněnému poskytl nejen řádné poučení o jeho právech a povinnostech, ale dbal i na dodržení zásady rychlosti řízení.

67. K argumentaci obviněného, že obsah přílohy č. 1 zadávací dokumentace – návrh příkazní smlouvy (tedy chybějící část dokumentace o zadávacím řízení) bylo možné zjistit ze zaslaného dokumentu označeného pod č. 28, tedy z návrhu smlouvy zaslaného Úřadu ve znění, v němž byl předložen jedním z účastníků zadávacího řízení, a z listinné podoby nabídek obou účastníků zadávacího řízení, Úřad uvádí, že tyto dokumenty, jak již z jejich popisu vyplývá, byly poskytnuty zadavateli ze strany dodavatelů, tedy účastníků zadávacího řízení. Úřad tak nemůže mít postaveno na jisto, zda jejich znění obsahem odpovídá originálnímu vyhotovení přílohy č. 1 zadávací dokumentace – návrhu příkazní smlouvy. Vzhledem k obsahu návrhu, který směřoval mj. i na jednotlivá ustanovení přílohy č. 1 zadávací dokumentace – návrhu příkazní smlouvy, Úřad proto nemohl vycházet z textu výše uvedených dokumentů.

68. V předchozích bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí Úřad dovodil, že jednání obviněného jednoznačně naplňuje formální stránku přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona, ke kterému došlo následujícího dne po marném uplynutí zákonné lhůty k zaslání kompletní dokumentace o zadávacím řízení Úřadu, tzn. dne 30. 1. 2018.

69. Dle § 270 odst. 1 zákona se má za to, že čin, který vykazuje formální znaky přestupku podle tohoto zákona, je společensky škodlivý. K naplnění materiální stránky přestupku Úřad konstatuje, že se lze odkázat na důvodovou zprávu k zákonu č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, kde je uvedeno, že *„[m]ateriálně-formální pojetí se pro*

oblast zadávání veřejných zakázek nejeví jako zcela vhodné. Společenská škodlivost je u těchto přestupků dána již samotným naplněním skutkové podstaty přestupku. V případě, že by konkrétní společenská škodlivost protiprávního jednání nedosahovala ani minimální hranice typové škodlivosti, nebyl by dán veřejný zájem na jeho stíhání. Proto se upravuje vyvratitelná právní domněnka spočívající v tom, že se má za to, že čin, který vykazuje formální znaky přestupku podle tohoto zákona, je společensky škodlivý", z čehož vyplývá, že pokud jednání obviněného naplňuje formální znaky skutkové podstaty některého z přestupků upravených zákonem, pak již není nutné posuzovat materiální stránku takového jednání, tzn. jeho společenskou škodlivost, jelikož ta je tímto protiprávním jednáním bez dalšího naplněna. Úřad tudíž není povinen zkoumat materiální stránku spáchaného přestupku a posuzovat nakolik byl pozdním zasláním dokumentace o zadávacím řízení ztížen postup Úřadu ve správním řízení.

70. Důsledkem pojetí přestupku v oblasti zadávání veřejných zakázek je tedy skutečnost, že Úřad se nemusí při rozhodování o přestupku zabývat tím, *„zda jednání zadavatele, které jinak naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku uvedené v § 268 a § 269, je společensky škodlivé či nikoliv, tj. zabývat se výslovně materiální stránkou přestupku, pokud neexistují takové okolnosti, které zcela vylučují, že se vůbec jedná o přestupek. Jinak řečeno, ÚOHS v zásadě nemusí dokazovat materiální stránku přestupku, když ta je ze zákona výslovně presumována."* (srov. Flaškár, Martin; Harnach, Jiří; Janoušek, Martin; Měkota, Jan; Podešva, Vilém; Sommer, Lukáš; Votrubec, Jiří. Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer).

71. V této souvislosti se Úřad odkazuje též na judikaturu Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku č. j. 9 As 34/2012-28 ze dne 9. 8. 2012 konstatoval, že *„[p]odle judikatury zdejšího soudu zpravidla není nutno, aby se správní orgány otázkou naplnění materiální stránky daného správního deliktu explicitně zabývaly i v odůvodnění svých rozhodnutí. V zásadě totiž platí, že v případě správních deliktů je jejich materiální stránka dána již samotným naplněním skutkové podstaty deliktu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, nebo rozsudek ze dne 30. 3. 2011, č. j. 1 Afs 14/2011-62). Až ve chvíli, kdy se jedná o případ, v němž je sporné, zda konkrétní společenská nebezpečnost dosahuje ani minimální hranice typové nebezpečnosti, je nezbytné, aby se správní orgán zabýval materiální stránkou správního deliktu i v odůvodnění svého rozhodnutí. (…) Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve výše uvedeném rozsudku prvního senátu, obzvláště u správních deliktů, jejichž naplnění nevyžaduje zavinění, nebudou mít okolnosti obvykle zkoumané v souvislosti s konkrétní společenskou nebezpečností (míra zavinění, vztah pachatele k jednání, způsob spáchání atd.) žádný vliv na naplnění materiální stránky deliktu. Tyto zvláštní okolnosti daného případu však nezůstanou bez povšimnutí, ale budou správním orgánem hodnoceny při stanovení výše sankce. Obecně je přitom nutno vycházet z premisy, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný (rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 17. 4. 1996, sp. zn. 1 Tzn 2/96)."* Přestože závěry citovaného rozsudku byly vysloveny za účinnosti zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v níž absentovala výslovná právní úprava materiálního znaku, jsou plně aplikovatelné i za účinnosti zákona, jenž na ustálenou judikaturu navazuje.

72. Jak vyplývá z výše uvedeného, pakliže jednání zadavatele naplňuje formální stránku přestupku dle § 268 odst. 1 písm. e) zákona, má se za to, že je bez dalšího naplněna i materiální stránka daného přestupku. Společenská škodlivost je dána již naplněním skutkové podstaty přestupku.

73. Pro úplnost Úřad dodává, že si je v tomto ohledu plně vědom, že ustanovení § 270 odst. 1 zákona je koncipováno jako vyvratitelná domněnka, a proto se zabýval i tím, zda zákonem stanovenou domněnku zadavatel (obviněný) vyvrátil, neboť pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.

74. Veřejný zájem spočívající v dozoru nad řádným zadáváním veřejných zakázek a v rychlém a účelném přezkumu postupu zadavatele, jenž je chráněn skutkovou podstatou přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona v návaznosti na § 252 odst. 1 zákona, byl v šetřené věci ohrožen tím, že zadavatel porušil zákonnou povinnost zaslání kompletní dokumentace o zadávacím řízení Úřadu v zákonné lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu. Nezasláním kompletní dokumentace v zákonem stanovené lhůtě je Úřadu ztíženo provedení zákonem uloženého dozoru. Skutečnost, zda byl postup zadavatele v zadávacím řízení v souladu se zákonem, lze ze strany Úřadu, jak je konstruován zákon, ověřit výhradně na základě originálu dokumentace o zadávacím řízení. Poskytnutí dokumentace o zadávacím řízení zadavatelem je tedy nezbytným předpokladem pro rozhodnutí ve věci. Úřadu, coby správnímu orgánu, tak nelze upřít právo požadovat prokázání určitých skutečností originály listin, když případné přenášení důkazního břemene v případě pochybností o pravosti listin by neúměrně zatěžovalo a prodlužovalo řízení.

75. Z pohledu Úřadu je materiální stránka přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona prokazatelně naplněna, a to nejen s ohledem na ustanovení § 270 odst. 1 zákona. Obviněný totiž svým postupem, čili tím, že nezaslal Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku ve lhůtě předvídané v § 252 odst. 1 zákona, objektivně ztížil možnost přezkoumání jeho úkonů učiněných při zadávání veřejné zakázky. Úřad předesílá, že skutečnost, že mu zadavatel kompletní dokumentaci o zadávacím řízení ve lhůtě podle § 252 odst. 1 zákona nezašle, vyvolává nutnost dalších úkonů ze strany Úřadu a nejistotu o způsobu vedení daného správního řízení, neboť Úřad nemůže s určitostí vědět, zda nakonec nebude nucen s ohledem na postup zadavatele ukládat nápravné opatření ve smyslu § 263 odst. 4 zákona, či zda zadavatel „nakonec“ (tedy po lhůtě dle § 252 odst. 1 zákona) dokumentaci zašle a Úřad tak bude o věci rozhodovat meritorně. Za této situace je pak postavení Úřadu ve vztahu k rozhodování o věci ztíženo tím, že dochází ke „zbytečným“ průtahům ve správním řízení, namísto toho, aby se Úřad mohl věcně zabývat podaným návrhem. Zadavatel tedy Úřadu ztěžuje možnost rozhodovat tak, aby byly dodrženy lhůty předvídané příslušnými právními předpisy, a aby tak Úřad mohl řádně dostát své úloze, jež mu byla ze strany zákonodárce svěřena.

76. Úřad je tedy toho názoru, že výše uvedeným postupem zadavatele došlo k naplnění jak formálních, tak i materiálních znaků přestupku, neboť argumentace zadavatele nevede k vyvrácení závěru o společenské škodlivosti přestupku. Veřejný zájem na řádném výkonu dozoru ze strany Úřadu byl nezasláním kompletní dokumentace o zadávacím řízení

v zákonné lhůtě ohrožen. Z tvrzení zadavatele totiž nikterak nevyplývá, jak by jím uvedené skutečnosti měly snižovat škodlivost jeho jednání, tedy zajišťovat řádný průběh řízení navzdory nezaslání dokumentace v zákonné lhůtě.

77. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že obviněný v rámci správního řízení zahájeného na návrh ze dne 17. 1. 2018 a vedeného Úřadem pod sp. zn. S0020/2018/VZ nesplnil povinnost dle § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu nezaslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení týkající se předmětné veřejné zakázky ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení stejnopisu návrhu, který byl obviněnému doručen dne 17. 1. 2018, tedy nejpozději dne 29. 1. 2018, neboť Úřadu nezaslal přílohu č. 1 zadávací dokumentace – návrh příkazní smlouvy, ale učinil tak až dne 1. 2. 2018, a to v reakci na výzvu Úřadu učiněnou usnesením č. j. ÚOHS-S0020/2018/VZ-03039/2018/542/VHu ze dne 31. 1. 2018. S ohledem na výše uvedené Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. rozhodnutí

78. Úřad ve výroku I. tohoto rozhodnutí konstatoval, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeného na návrh ze dne 17. 1. 2018 a vedeného pod sp. zn. S0020/2018/VZ nezaslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení stejnopisu návrhu navrhovatele, který byl obviněnému doručen dne 17. 1. 2018, tedy nejpozději dne 29. 1. 2018 (neboť den 27. 1. 2018 připadl na sobotu), ale učinil tak až dne 1. 2. 2018, a to v reakci na výzvu Úřadu učiněnou usnesením č. j. ÚOHS-S0020/2018/VZ-03039/2018/542/VHu ze dne 31. 1. 2018.

79. Vzhledem ke zjištěnému přestupku Úřad přistoupil k uložení pokuty.

80. Dle § 29 zákona o přestupcích odpovědnost za přestupek zaniká

a) uplynutím promlčecí doby,

b) smrtí fyzické osoby,

c) zánikem právnické osoby, nemá-li právního nástupce, nebo

d) vyhlášením amnestie.

81. Dle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích počíná promlčecí doba běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.

82. Dle § 270 odst. 5 zákona činí (objektivní) promlčecí doba u přestupků 5 let.

83. V návaznosti na výše uvedené Úřad před uložením pokuty nejprve ověřil, zda již neuplynula lhůta dle § 270 odst. 5 zákona. Ke spáchání přestupku došlo v šetřeném případě dne 30. 1. 2018, po marném uplynutí lhůty k zaslání kompletní dokumentace o zadávacím řízení dle § 252 odst. 1 zákona. Úřad se o spáchání přestupku dozvěděl v souvislosti s vedením původního správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (obviněného), přičemž řízení o přestupcích bylo zahájeno doručením příkazu dne 12. 3. 2018. K uplynutí promlčecí doby

vymezené v § 270 odst. 5 zákona tedy nedošlo a odpovědnost obviněného za předmětný přestupek z důvodu uplynutí promlčecí doby nezanikla.

84. Dle § 268 odst. 2 písm. c) zákona lze za přestupek podle § 268 odst. 1 zákona, nepoužije-li se postup podle § 268 odst. 3 zákona, uložit pokutu do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona.

85. Ustanovení § 37 a § 38 zákona o přestupcích upravují demonstrativní výčet okolností, k nimž se při určení výměry a druhu správního trestu, v daném případě pokuty, a povahy a závažnosti přestupku, přihlédne, neboť tyto mají vliv na míru společenské škodlivosti přestupku. Skutečnost, že se jedná o výčet demonstrativní, dokládá především použití obratu „zejména“. V důvodové zprávě k zákonu o přestupcích je v souvislosti s touto skutečností uvedeno, že nejenže je s ohledem na specifika správního trestání (např. v řízeních navazujících na výkon dozoru) možné přihlížet k okolnostem dalším, ale není ani nutné přihlédnout vždy k těm okolnostem, které jsou v těchto ustanoveních (§ 37 a § 38 zákona o přestupcích) jmenovány, pokud nebudou v konkrétním případě pro posouzení společenské škodlivosti přestupku rozhodující.

86. Právní větu, na níž odkazuje obviněný v rámci odporu, a která v celém svém znění stanoví, že *„[p]okud zákonné kritérium, které má být vzato v potaz při ukládání sankce, je z povahy konkrétního posuzovaného případu neaplikovatelné, nezbavuje to správní orgán povinnosti v odůvodnění sankčního rozhodnutí toto kritérium zmínit; vyloží současně, proč nemohlo být v daném případě aplikováno. Pokud tak neučiní, jde o vadu řízení, která však nutně nemusí vést k závěru o nezákonnosti takového správního rozhodnutí.“* je právní větou dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2010, č. j. 2 Afs 135/2009-97. V rozsudku č. j. 5 A 154/2002-51 ze dne 31. 3. 2004 je však též Nejvyšším správním soudem konstatováno, že *„[p]okud tedy prvostupňový správní orgán zmínil a odůvodnil jen některá kritéria pro stanovení pokuty a druhostupňový správní orgán ve svém rozkladovém rozhodnutí výslovně neuvedl a dostatečně neodůvodnil všechna zbývající kritéria, jedná se o vadu řízení.“*

87. Právní věta podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2004, č. j. 5 A 154/2002, na nějž se obviněný též v odporu odkazoval, konkrétně stanoví, že *„[p]okud správní orgán I. stupně označí a odůvodní jen některá kritéria, z nichž vycházel při stanovení pokuty, a orgán II. stupně ve svém rozhodnutí výslovně neuvede a dostatečně neodůvodní všechna zbývající kritéria, jedná se o vadu řízení“*. Úřad proto v kontextu výše uvedeného, v reakci na námitku obviněného, že při určení výměry správního trestu měl zohlednit všechna relevantní kritéria, tedy zabývat se všemi kritérii uvedenými ve výčtu § 37 zákona o přestupcích, uvádí, že v daném případě nepochybil, když v bodě 32. odůvodnění příkazu vymezil, že *„Úřad zde uvádí pouze ty skutečnosti citovaného ustanovení zákona o přestupcích, které jsou relevantní ve vztahu k posuzovanému případu*“ a odkázal se pouze na vybraná ustanovení § 37 a § 38 zákona o přestupcích. Úřad tímto měl ve své podstatě snahu odůvodnit, že ostatní kritéria nejsou vzhledem k posuzovanému případu relevantní, tedy že neovlivňují výši uložené pokuty, kupř. vzhledem k tomu, že v šetřeném případě nevystupoval právní nástupce, či že se nejednalo o pokus o přestupek nýbrž o přestupek jako takový, což bylo dokázáno výše (viz bod 57. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

88. Úřad při ukládání pokuty v souladu s ustanovením § 37 písm. a) a c) zákona o přestupcích při určení druhu správního trestu a jeho výměry tak přihlédl k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, a dle § 38 zákona o přestupcích k tomu, že v daném případě je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, významem a rozsahem následku přestupku a okolnostmi jeho spáchání.

89. V rámci posouzení povahy a závažnosti přestupku Úřad konstatuje, že jednáním obviněného nedošlo k zákonem předvídanému postupu podle ustanovení § 252 odst. 1 zákona, neboť zadavatel v zákonné lhůtě nezaslal Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení, tedy nedodržel zákonnou lhůtu pro zaslání kompletní dokumentace o zadávacím řízení Úřadu stanovenou citovaným ustanovením zákona (zákonem chráněný zájem). Tento postup zadavatele nelze žádným způsobem zhojit, neboť lhůta dle citovaného ustanovení zákona již marně uplynula.

90. Následkem nedodržení lhůty dle § 252 odst. 1 zákona bylo omezení možnosti přezkumu postupu zadavatele Úřadem. K námitce obviněného, že v dané věci nedošlo pochybením zadavatele ke ztížení přezkumu předmětného zadávacího řízení, neboť došlo k pouhému posunu lhůty pro vydání rozhodnutí a tedy pouze k prodloužení správního řízení o 2 dny, navíc v situaci, kdy rozhodnutí původního správního řízení bylo vydáno již dne 5. 3. 2018, Úřad uvádí, že kompletní dokumentace o zadávacím řízení představuje podkladový základ, bez něhož Úřad nemůže soulad postupu zadavatele se zákonem řádně posoudit. Proto zákonodárce stanovil povinnost zadavateli v přesně vymezené lhůtě zaslat tuto dokumentaci Úřadu, neboť bez toho by nebylo možné naplnit požadavek kladený na dozorovou činnost Úřadu v oblasti veřejných zakázek předjímanou směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ohledně *„co nejrychlejšího přezkumu rozhodnutí“* zadavatele. Obviněný pozdním doručením prodlužuje délku správního řízení, což je nežádoucí. Současně Úřad připomíná, že zákon vychází při koncepci „blokační lhůty“ (§ 246 odst. 1 písm. d) zákona) z toho, že ji váže na doručení návrhu a stanovuje jasnou lhůtu, v níž má být pro řádný přezkum Úřadu zaslána kompletní dokumentace o zadávacím řízení. Je zřejmé, že nesplněním takové povinnosti dochází k zásahu do řádného, zákonem předvídaného, procesu přezkumu. Z pohledu účastníků řízení, jakož i ze strany Úřadu, tak došlo k nežádoucímu prodloužení počátku lhůty pro vydání rozhodnutí a rovněž délky vedení předmětného správního řízení, tedy přestupek zadavatele měl prokazatelně dopad do řádného průběhu správního řízení u Úřadu v zákonných lhůtách.

91. Při určení výše pokuty Úřad přihlédl jako k přitěžující okolnosti ke skutečnosti, že obviněný svým postupem ztížil věcný přezkum předmětného zadávacího řízení, neboť ve lhůtě podle § 252 odst. 1 zákona nezaslal Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení. Vzhledem ke skutečnosti, že dle § 252 odst. 2 zákona počíná lhůta pro vydání rozhodnutí Úřadu běžet až od okamžiku doručení vyjádření zadavatele a dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh, popřípadě kopie smlouvy na veřejnou zakázku, vede nezaslání kompletní dokumentace o zadávacím řízení Úřadu ve stanovené lhůtě k nežádoucímu posunu počátku běhu lhůty pro vydání rozhodnutí a rovněž k prodloužení délky předmětného správního řízení, jak bylo uvedeno již výše. K argumentaci obviněného, že v daném případě mohlo dojít k prodloužení správního řízení o pouhé 2 dny, navíc za situace, kdy rozhodnutí v původním správním řízení bylo vydáno již dne 5. 3. 2018, Úřad uvádí, že i prodleva v zaslání

dokumentace ze strany zadavatele v řádu jednotek dnů velmi ztěžuje a znesnadňuje postup Úřadu, a to nejen s ohledem na zásadu rychlosti řízení stanovenou v § 6 odst. 1 správního řádu, podle které vyřizuje správní orgán, tedy i Úřad, věci bez zbytečných průtahů.

92. Při úvaze o určení výše pokuty uložené obviněnému ve spojitosti se spácháním přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí vzal Úřad v úvahu jako výrazně polehčující okolnost, že obviněný měl snahu své pochybení v podobě nezaslání části dokumentace o zadávacím řízení napravit, neboť v Úřadem stanovené dodatečné lhůtě 5 dnů reagoval na obdržené usnesení č. j. ÚOHS-S0020/2018/VZ-03039/2018/542/VHu ze dne 31. 1. 2018 a Úřadu dne 1. 2. 2018 doručil předmětnou část dokumentace o zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Tímto Úřad zohlednil právě argumentovanou součinnost obviněného a ve své podstatě též skutečnost, že obviněný již následující den od obdržení předmětného usnesení obratem zaslal chybějící část dokumentace o zadávacím řízení.

93. Ve vztahu k argumentaci obviněného, že při uložení pokuty na základě přestupku spáchaného dle § 268 odst. 1 písm. e) zákona Úřad v jiných řízeních uložil sankci výrazně nižší, než v šetřené věci, a k námitce obviněného, že Úřad by měl v podobných případech postupovat obdobně, Úřad uvádí následující. V obviněným zmíněných řízeních sp. zn. S0436/2017/VZ a S0457/2017/VZ Úřad skutečně přistoupil k udělení pokuty ve výši podstatně nižší než ve zde šetřeném případě, konkrétně se jednalo o částky 2 000 Kč a 1 000 Kč. Ačkoli i v těchto případech se obvinění dopustili přestupku dle § 268 odst. 1 písm. e) zákona, je v této souvislosti nutné konstatovat, že pod toto ustanovení se řadí též nesplnění povinností dle § 252 odst. 3 a § 252 odst. 4 zákona, tedy nezaslání dokumentace o zadávacím řízení v zákonem stanovené formě, přičemž podstatnou je též skutečnost, že dokumentem tvořícím součást dokumentace o zadávacím řízení se rozumí vždy originál dokumentu v té podobě, ve které byl původně vyhotoven. Mimo to Úřad upozorňuje, že v obou výše zmíněných případech zadavatel svým rozhodnutím zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku a nedošlo tak v tomto důsledku v předmětných správních řízeních k meritornímu přezkumu věci, čímž byl negativní dopad daných pochybení relativně limitován. Skutečnost, že v rámci původního správního řízení Úřad vydal rozhodnutí ve věci, tedy znamená, že zaslání, resp. doručení dokumentace o zadávacím řízení v souladu se zákonem bylo nezbytné, neboť zda byl postup zadavatele v zadávacím řízení v souladu se zákonem, lze ze strany Úřadu ověřit výhradně na základě originálu dokumentace o zadávacím řízení.

94. Obviněný v odporu dále argumentuje, že v řízeních sp. zn. S0479/2017/VZ a S0058/2018/VZ, kde byla uložena pokuta ve stejné či v obdobné výši bylo prodlení zadavatele v úkonu zaslání originálu dokumentace o zadávacím řízení delší, než v původním správním řízení. Úřad k tomuto uvádí, že při posouzení výše pokuty nezáleží pouze na počtu dní, kdy byla dokumentace zadavatelem doposlána, ale, jak mohl obviněný zjistit z obsahu textu vydaných příkazů, i na dalších okolnostech spáchání přestupku, tedy na specifikách případu. Jak uvádí sám obviněný, Úřad, v porovnání s šetřeným případem, v minulosti přistoupil k uložení pokuty i mnohonásobně vyšší, avšak za situace, kdy se zadavatel dopustil více přestupků v rámci jednoho správního řízení. Úřad je proto na základě výše uvedeného přesvědčen, že výše pokuty udělená obviněnému se nijak neliší od jeho rozhodovací praxe, přičemž na její výši má vliv především povaha a závažnost přestupku a přitěžující a polehčující okolnosti případu, jak je uvedeno již v bodě 88. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

95. Úřad v šetřeném případě jako polehčující okolnost, skutečnost, že zadavatel měl v původním správním řízení v rámci vydaného prvostupňového rozhodnutí plný procesní úspěch ve věci, nezohlednil, neboť je nutné odlišovat situaci, kdy zadavatel využije svého zákonného práva a zruší zadávací řízení na veřejnou zakázku, čímž je reálný dopad pochybení spočívajícího v nezaslání části dokumentace o zadávacím řízení v souladu se zákonem relativně limitován tím, že nedojde k meritornímu přezkumu věci, naopak v případě, kdy Úřad vydává rozhodnutí ve věci, je nutné řádně posoudit soulad postupu zadavatele se zákonem, tedy zda zadavatel v zadávacím řízení dodržel pravidla stanovená zákonem, což lze ze strany Úřadu objektivně ověřit výhradně na základě dokumentace o zadávacím řízení. Poskytnutí dokumentace o zadávacím řízení zadavatelem Úřadu je tak nezbytným předpokladem pro rozhodnutí ve věci.

96. Úřad též ověřil, že v právě projednávaném případě není přestupek zadavatele v souběhu s žádnými dalšími přestupky zadavatele.

97. Při určení výše pokuty vzal Úřad v úvahu i ekonomickou situaci obviněného, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Nepřípustné jsou pak takové pokuty, jež mají likvidační charakter.

98. Z údajů uvedených v účetní závěrce obviněného za rok 2016 (dostupné na adrese http://www.kr-kralovehradecky.cz/assets/krajsky-urad/povinne-informace/Tab-c--22-Ucetni-zaverka_2.pdf), konkrétně z výkazu zisku a ztráty sestaveného k 31. 12. 2016, vyplývá, že výsledek hospodaření běžného účetního období činil 1 111 839 905,48 Kč. V důvodové zprávě k návrhu rozpočtu Královéhradeckého kraje na rok 2017 (dostupné na adrese http://www.kr-kralovehradecky.cz/assets/krajsky-urad/povinne-informace/Duvodova-zprava-k-navrhu-rozpoctu-KHK-na-rok-2017.pdf) je kalkulován návrh na rozpočet v přebytku 262,5 mil. Kč a v důvodové zprávě k návrhu rozpočtu Královéhradeckého kraje na rok 2018 (dostupné na adrese http://www.kr-kralovehradecky.cz/assets/krajsky-urad/povinne-informace/Duvodova-zprava-k-rozpoctu-KHK-na-rok-2018.pdf) rovněž přebytkový rozpočet a to ve výši 162,2 mil. Kč. Z výše uvedeného však především vyplývá, že objem finančních prostředků, s nimiž zadavatel hospodaří, se pohybuje v řádech stovek milionů korun. Úřad při stanovování výše pokuty naznal, že vzhledem k objemu finančních prostředků, kterými zadavatel v rámci svého rozpočtu disponuje, nelze považovat uloženou pokutu za likvidační, popř. v tomto smyslu za nespravedlivou.

99. Pokuta uložená obviněnému za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit mimo jiné dvě základní funkce právní odpovědnosti, jež nelze oddělit, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Po zvážení všech okolností případu Úřad při určení výměry uložené pokuty preferoval právě preventivní charakter uložení sankce. Úřad po zohlednění všech výše uvedených okolností ukládá obviněnému pokutu ve výši 15 000 Kč, která je na spodní hranici zákonné sazby, přesto dle Úřadu naplňuje vzhledem k okolnostem případu obě shora zmíněné funkce právní odpovědnosti.

100. Úřad se na tomto místě pro úplnost vyjadřuje k argumentaci obviněného, že při ukládání pokuty, která má plnit funkci preventivní a represivní, by měl Úřad zohlednit též skutečnost, zda přestupek zadavatele vycházel z úmyslného obstrukčního jednání či z administrativního

pochybení, jako tomu bylo v šetřeném případě, které ač naplní formální znaky přestupku, nemá nad rámec vlastního obsahu přestupku, kdy se škodlivost předpokládá, téměř žádný negativní dopad.

101. Úřad v prvé řadě nezpochybňuje, že ke spáchání přestupku mohlo ze strany obviněného dojít v důsledku administrativního pochybení, neboť skutečnosti, že zadavatel nejednal s úmyslem obstrukčního jednání, nasvědčuje, kromě vlastního tvrzení obviněného, i aktivní komunikace z jeho strany a to, že na základě výzvy Úřadu ze dne 31. 1. 2018 obviněný doručil obratem již následující den předmětnou část dokumentace o zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Naopak nelze souhlasit s výrokem obviněného, že případné administrativní pochybení nemá nad rámec vlastního obsahu přestupku téměř žádný negativní dopad, neboť, jak bylo dokázáno již výše (viz bod 75. a 90. odůvodnění tohoto rozhodnutí), v původním správním řízení došlo k zásahu do řádného, zákonem předvídaného, procesu přezkumu.

102. Úřad pokládá za vhodné též dodat, že ani zákonodárcem není porušení povinnosti stanovené v § 252 odst. 1 zákona vnímáno jako marginální, jelikož § 268 odst. 2 písm. c) zákona umožňuje za porušení dané povinnosti zadavateli uložit pokutu až do výše 1 000 000 Kč. Výše uložené pokuty obviněnému se tak stále pohybuje při dolní hranici maximálně přípustné sazby a Úřad je toho názoru, že ani není, vzhledem k okolnostem případu, excesivní, resp. vybočující z rozhodovací praxe Úřadu (viz bod 93. a 94. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

103. Úřad posoudil postup zadavatele a s ohledem na výše uvedené rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

104. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj – pracoviště Brno zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

K výroku III. rozhodnutí

105. Podle ustanovení § 93 odst. 1 písm. i) zákona o přestupcích se ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, kromě náležitostí podle správního řádu uvede výrok o náhradě nákladů řízení.

106. Správní orgán podle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.

107. Vzhledem k tomu, že zákon o přestupcích v současné době náklady řízení blíže neupravuje, musel správní orgán vycházet z obecného právního předpisu, kterým je správní řád.

108. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Podle citovaného ustanovení správního řádu výši paušální částky nákladů řízení stanoví prováděcí právní předpis. Tímto předpisem je vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení (dále jen „vyhláška“), která v § 6 odst. 1 stanoví, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.

109. Jelikož v daném případě Úřad zahájil řízení o přestupku z moci úřední, neboť dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku, je zřejmé, že řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti obviněného a Úřad je tedy povinen obviněnému uložit náhradu nákladů řízení ve výši stanovené vyhláškou. Z toho důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

110. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2018000098.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží
Královéhradecký kraj, Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové

Vypraveno dne
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy